

gen god Indskydelse i denne Retning. Det forekommer mig derfor, at det ikke er hensigtsmæssigt, at Familien skulde høres. Jeg skal ikke for Tiden gaae videre ind paa Sagen.

Beskyld: Jeg skal tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af det frematte Forslag og den af Udvalget afgivne Betænkning. Det forekommer mig nemlig, at man gaaer ud fra tvende forskjellige Grundsatninger, idet man gaaer ud fra en anden Grundsatning i Forslaget, end den, der er gjort gjældende i Udvalgets Betænkning. For saavidt jeg nemlig har opfattet Forslaget, saa gaaer det, idet det vil befordre Fæstegodssets Overgang til Selveiendom, ud fra den Forsudsætning, at man godt kan overlade til Besidderne af Lehn, Stamhuse og Fideicommissier, paa hvilken Maade de ville afhænde Bøndergodset, og at de nok ville sørge for, at det skeer paa en hensigtsmæssig Maade, uden at de tilkommende Slægter ville blive forurettede, hvorimod, saavidt jeg skjønner, man i Udvalgets Betænkning er gaaet ud fra, at man ikke kan overlade dette til de respective Besiddere, men at det er nødvendigt at indføre en Control ved Sagen, hvorved den tilkommende Slægt sikkes det, der bør tilkomme den som tilkommende Besiddere af Lehn og Fideicommissier. Men dersom man gaaer ind paa denne Ansuelse, og dersom man vil etablere en saadan Control, saa forekommer det mig rigtig nok, at man ikke kan blive staaende ved det, som her er foreslaaet i Udvalgets Betænkning. Jeg skulde derimod langt mere ønske at slutte mig til det oprindelige Forslag, idet jeg troer, at man uden Fare kan gaae ind paa de deri udtalte Ansuelser, og jeg har nogen Tvivl om, hvorvidt man, naar man foretager disse, da vil opnaae Hovedsiemeden, nemlig at befordre Selveiendom. Man har, for at sikre Fideicommissernes tilkommende Besiddere, opstillet det Princip, at Indtægten for de sidste 20 Aar skulde beregnes og kapitaliseres til 4 pCt., og denne Sum maatte da udkomme inden Justitsministeriet var berettiget til at give sin Tilladelse til Salget. Det forekommer mig, saavidt jeg kjender til de Beregninger, man anstiller over Landeiendommens Indtægter, at her er man

kommen ind paa et Princip, som ikke er ganske noiagtigt. Saavidt jeg veed, ere Indfæstningssummerne, som betales ved Bortfæstningen af Bøndergaarde, i Almindelighed beregnet paa at vende tilbage i et Tidsrum af imellem 30 og 35 Aar. Jeg har i de Beregninger, jeg derom har seet, aldeles fundet det saa lavt anslaaet, som til 20 Aar; men deraf synes atter at følge, at, naar man saaledes vil sammenslægge Indtægterne for de forløbne 20 Aar, saa gjør man Capitaliseringen afhængig af, hvorledes Bortfæstningerne have fundet Sted paa det enkelte Gods i de forløbne 20 Aar, hvilket kan stille sig meget forskelligt, og man kan komme til et ganske andet Resultat, end dersom man havde beregnet det Hele efter Gjennemsnittet af det Antal Aar, som Erfaringen viser maa være det, der maa tjene til Reglen, naar man vil kapitalisere de Indfæstninger, som skee paa et Gods. Det forekommer mig, saavidt jeg kan skjønne, at det ikke er en ganske rigtig Maade at beregne det paa, naar man vil gaae ind paa det, som Udvalget har indfattet. Men det forekommer mig dernæst, at der er en Uoverensstemmelse imellem Motiverne i Udvalgets Betænkning og selve Paragrapherne; thi jeg skjønner ikke rettere, end at Hensigten ifølge Motiverne er at sikre de Successionsberettigede Indtægterne af en Capital, som bliver ligesaa stor, som Capitaliseringen til 4 pCt. af de sidste 20 Aars Indtægter; men dette er ikke Tilfældet efter Paragrapherne. Der staaer i Motiverne: „Men til yderligere Betyggelse for de Successionsberettigede troe vi, at det fremdeles bør bestemmes, at Afhændelsen ikke maa finde Sted anderledes, end at Fideicommisset i det Mindste sikkes den Gjennemsnits-Indtægt, det hidtil har havt, samt hvorledes der skal føres Control hermed.“ Men efter § 2 er der ikke sikret Mere end $\frac{4}{5}$ af denne Indtægt; thi saasnart den Plan, der ifølge § 2 skal forelægges Ministeriet, udviser saameget som Gjennemsnitsværdien af 20 Aar, saa er Justitsministeren bemyndiget og forpligtet til at meddele Approbation, men af denne Kjøbesum har atter den nærværende Besidder Ret til at indeholde 20 pCt. Det er muligt, at jeg ikke ganske rigtig har opfattet Udvalgets Mening; men det forekommer